

N:o 75.

Af herr **G. M. Sandin**, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående
ändring i jaktstadgan.

En under senare åren mer och mer gifvande inkomstkälla har det svenska folket, gemenligen den fattigare delen däraf, erhållit i lingonskörden. Då lingonen på hösten mogna, råder också i våra skogar ett rörligt lif. Män, kvinnor och barn draga då till skogs tidigt om morgonen och fortsätta sitt arbete till sena kvällen. Den skörd och den pekuniära vinst, dessa lingonplockare då aftvinga våra skogar, är högst betydlig. Lingonen, af hvilka förr endast en ringa del tillvaratogs för begagnande i respektive hem, har numera icke blott blifvit en eftersökt vara för förädling inom landet, utan den ojämförligt största delen af skörden är föremål för export. Att lingonskörden numera också måste betraktas som en betydelsefull inkomstkälla för den mindre bemedlade inom samhället torde af ingen förnekas. Den nationalekonomiska betydelse denna följaktligen äger synes äfven böra mana oss att om möjligt uppdrifva skörden högre, så att exporten, som nu räknas i miljoner kronor årligen, blefve större och inkomsterna följaktligen ännu rikligare än för närvarande. Lingonskörden, hvilken för öfrigt inträffar olika i olika län, beroende på nordligare eller sydligare läge, inträffar i allmänhet omkring den 15 aug.—1 okt.

Ett väsentligt hinder för tillvaratagande af omskrifna skörd utgör emellertid den samtidigt tillåtna jakten på flera af skogens vilda djur. Det saknas icke anledning antaga, att ifriga jägare mycket lätt kunna förväxla en i skogens dunkel arbetande lingonplockare med ett villebråd och härförutom utgöra de långskjutande mausergevären en ytterligare fara. Riskens att träffas af förlupna kulor är stor, hvadan ock en stor del lingonplockare icke våga sig till skogs isynnerhet under

den tid älgjakten pågår. Vid sistnämnda jakts början utsätts varningstaflor här och där i skogsbrynet. Å dessa varnas allmänheten för faran att under jakttiden gå in i skogen med risk, att om så sker och någon olycka inträffar, stånda själf ansvar. En hvar inser ock, att skall lingonplockaren välja emellan att å ena sidan förtjäna en god dagspenning med fara för sitt lif och å andra sidan försaka dagspenningen och behålla lifvet, så väljer han tydligen den senare.

Det framstår sålunda som ett mycket beaktansvärdt önskemål att få jakten i möjligaste mån inskränkt under den tiden lingonskörden pågår. Skulle detta än blifva till men för ett eller annat intresse, blir dock den nationalekonomiska vinsten stor.

Då emellertid många omständigheter äro att taga i betraktande vid bestämmande af hithörande fråga, torde en närmare utredning vara nödvändig, innan man föreslår de nya förändrade bestämmelser uti nu gällande jaktstadga, hvilka kunna vara lämpliga. Emellertid håller jag före, att en ändring i ofvan angifvet syfte är både önskvärd och af behovet påkallad.

Jag vågar därför vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t taga under ompröfning och besluta sådan ändring af gällande jaktstadga, att nuvarande olägenhet, som jakten, särskildt å älg, lägger i vägen för lingonplockningens ostörda fortgång, måtte undanröjas.

Stockholm den 26 januari 1907.

G. M. Sandin.

I motionens syfte instämma:

O. G. Erikson.

C. J. Berggren.
